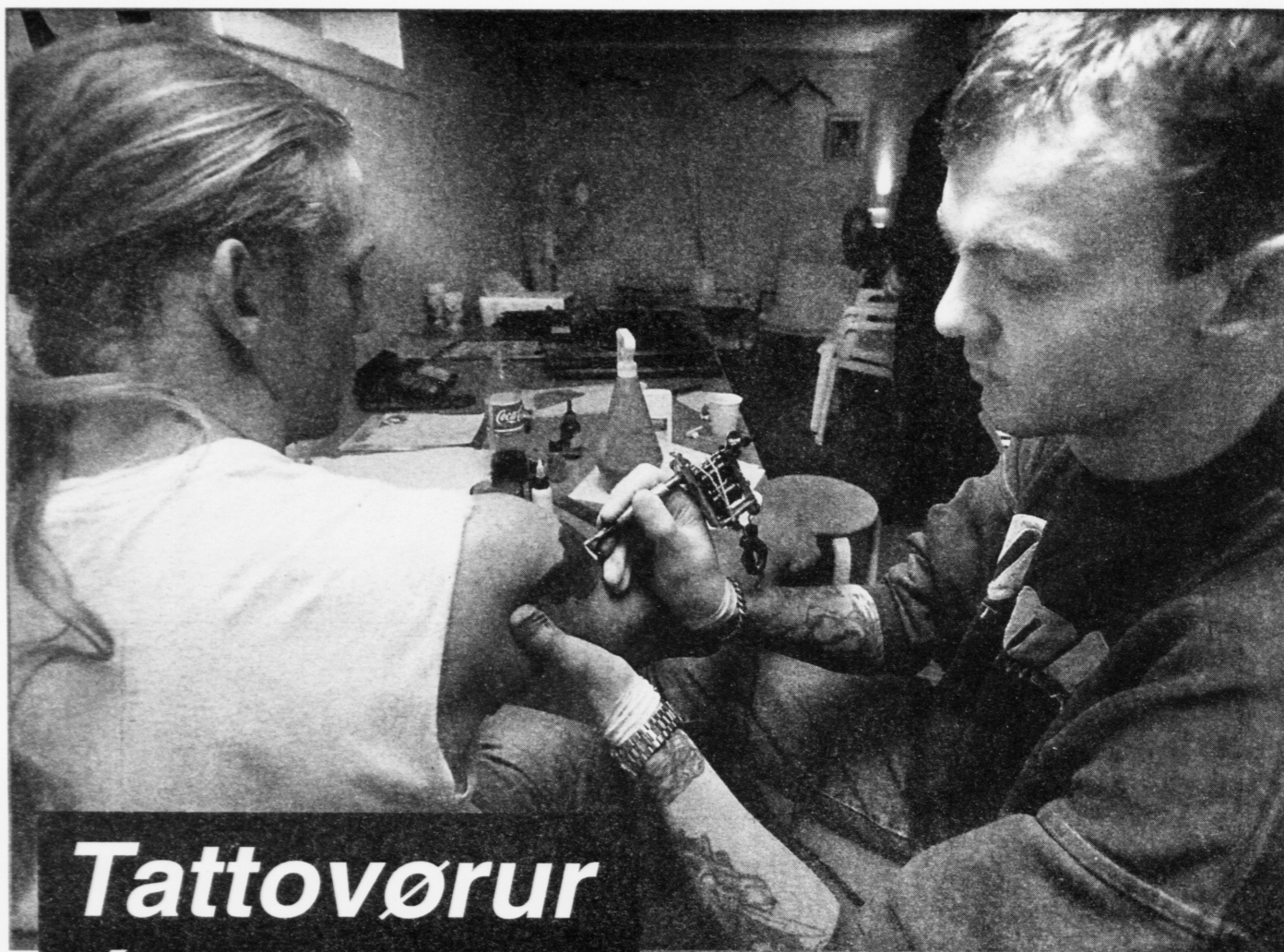

Tattovørur á vitjan

Seinastu tvær vikurnar hevur danski tattovørurin, Dann Haick, verið á vitjan í Føroyum, og hann sigur seg hava havt heilt fitt at gera við at lit-prika føroyingar

Terji Nielsen
Myndir: Jens Kr. Vang

Tað er blivið sera væl umtókt millum føroyskar ungdomar, av báðum kyn-um, at fáa sær eina tatovering. Fyrr var tað so, at tað næstan bara vóru sjómenn, ið høvdu tatoveringar, men nú er stóðan ein heilt onnur. Fleiri og fleiri føroyingar fáa sær tatovering, og

tað er næstan líka nógv konufólk sum mannfólk, ið fáa sær eina slíka.

Gekk striltið í fyrstuni

Teir seinastu 14 dagar hevur danski tattovørurin, 29 ára gamli Dann Haick úr Horsens, verið á vitjan í Føroyum. Meðan hann hevur verið her, hevur hann lænt hólir frá FC-Búðini, og har hevur hann so sitið og litprikað føroyingar. Hendan seinnapartin Yngd vitjar danska tattovørin, situr hann og tatoverar ella litprikar havnarmannin Johan F. Mouritsen, ið skal hava tvær tatoveringar hendan seinnapartin. Dann Haick sigur, at teir fyrstu dagar- nar gekk tað eitt sindur striltið, tí tað tóktist, sum um fólk fyrst skuldu síggja, um hesin tattovørurin dugdi til nakað. So líðandi gekk tað betur og betur, og nú hesar seinastu dagar hann vitjar, hevur hann heilt fitt at gera. Bara hesa lötuna, meðan Yngd vitjar, koma eini fimm fólk inn á gólvio at biða um tið ella forvitnast.

Tatoverað í fyra ár

Tá ið vit spyrja Dann Haick, nær og hvussu hann byrjaði at tatovera, sigur hann:

- nakrir vinmenn hjá mær høvdu sær nakrar tekningar, ið eg hevði gjørt, og hildu tær vera vakrar. Teir spurdu meg, hví eg ikki fór at royna meg sum tatovør. Hetta umhugsaði eg leingi, og fyri fyra árum síðani fór eg so at royna meg.

- Hvussu endaði tú so í Føroyum?

- Ein føroyskur vinnaður hjá mær, Brandur, spurdi meg, um eg ikki hevði hug til at koma til Føroya at tatovera, og tað helt eg sjálvandi ljóðaði sera áhugavert, og nú havi eg so verið her í tvær vikur. Eg skal avstað aftur fríggja- dagin, so seinasta freist at fáa eina tatovering er hósdagin.

- Hvat er tað fyrri myndir, sum føroy- ingar vilja hava tatoveraðar á sín kropp?

- Tað, sum eg havi tatoverað mest her í Føroyum, er armbond. Eisini havi eg tatoverað nógvar blómur. Onkur einkultúr, sum til dømis Johan her, er komin við egnum tekningum, sum tey vilja hava meg at tatovera.

- Hvor er løgnasta tatovering, sum tú hevur gjørt, meðan tú hevur verið her í Føroyum?

- Tað er trupult at siga, men allarhelst

er tað hendan daman, sum vendir á høvðinum, ið eg siti og geri beint nú.

Sjaldan at fólk angra

Vit prátaði víðari, og Dann Haick greiðir frá, at tað er ógvuliga sjáld- samt, at fólk fáa kalдар fótur, meðan man situr og tatoverar teimum. Um hetta hendir, so er ikki so nógv at gera, tí tað sær rættuliga býtt út, um man hevur eina hálva tatovering á arminum. Tá er heldur frægast at gera tatoveringina lídna ella í hvussu so er karmin til tatoveringina. Sjálvur sigur Dann Haick, at tibetur hevur hann bert upplivað hetta nakrar heilt fáar ferðir. Um onkur kemur við eini gamlari tato- vering og vil hava hana burtur, hetta er rættuliga vanligt, so kann man leggja eina nýggja út yvir ella bara leggja litir á - strikast kann hon ikki!

Dann Haick greiðir frá, at tað visir seg eisini, at tey allarflestu fólkin hugsa seg sera væl um, áðrenn tey fáa sær eina tatovering. Tey koma inn at hyggja eftir umstøðunum, síðani geva tey sær góðar stundir til at velja eitt motiv, áðrenn tey fara heim, og so billeggja tey sær eina tið til at fáa tatoveringina gjørd.

Í Danmark hava tatoveringar ongan- tíð verið so vælumtóktar sum just nú, sigur Dann Haick og teimum flestu